

## SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2020-2022

(skrajne daty)

Rok akademicki 2020/2021

### 1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Teorie przekładu
Kod przedmiotu*	MST2
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Humanistycznych
Kierunek studiów	Filologia germańska
Poziom studiów	II stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarna
Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 1
Rodzaj przedmiotu	specjalizacyjny, obowiązkowy
Język wykładowy	niemiecki
Koordinator	dr Małgorzata Sieradzka
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	pracownicy Katedry Germanistyki

\* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

#### 1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
1	10								1

#### 1.2. Sposób realizacji zajęć

x zajęcia w formie tradycyjnej

x zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

#### 1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

Zaliczenie z oceną, możliwa forma zdalna jak i tradycyjna.

### 2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość języka wykładowego co najmniej na poziomie C1.

Zaliczenie przedmiotów z zakresu językoznawstwa na studiach pierwszego stopnia.

### 3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

#### 3.1 Cele przedmiotu

C <sub>1</sub>	Pogłębienie wiedzy dotyczącej definiowania i wyjaśniania podstawowych pojęć z zakresu przekładoznawstwa oraz wybranych zagadnień z zakresu teorii tłumaczenia.
C <sub>2</sub>	Zapoznanie studentów z charakterystyką głównych etapów rozwoju przekładoznawstwa oraz z metodologią badań w zakresie przekładoznawstwa.
C <sub>3</sub>	Opis wybranych teorii przekładu z uwzględnieniem istoty poszczególnych teorii.
C <sub>4</sub>	Określenie różnic w podejściu do zagadnień teoretycznych różnych autorów i szkół translatologicznych.

### 3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student zna w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu przekładoznawstwa.	K_W01 K_W02 K_W03
EK_02	Student zna w pogłębionym stopniu główne trendy i kierunki rozwoju, metodologię badań, najnowsze osiągnięcia i współczesne dokonania w zakresie przekładoznawstwa.	K_W01 K_W02 K_W03
EK_03	Student wie, co jest przedmiotem badań przekładoznawczych.	K_W01 K_W02 K_W03
EK_04	Student potrafi wykorzystywać i stosować w praktyce zdobytą i ugruntowaną wiedzę teoretyczną oraz biegle posługiwać się terminologią i paradygmatami badawczymi w obrębie językoznawstwa.	K_U01 K_U03

### 3.3 Treści programowe

#### A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Językoznawstwo / gramatyka kontrastywna. Przekładoznawstwo dziedziną interdyscyplinarną czy / oraz lingwistyki stosowanej?
Ontologiczny status języka w refleksji językoznawczej a koncepcje przekładu.
Autonomia i kreatywność tłumacza / autora w refleksji teoretycznej. Przegląd teorii przekładu w oparciu o typologię Stolze.
Językoznawcze szkoły przekładu (Jakobson, Nida, Albrecht). Szkoła lipska (Kade, Jäger, Neubert).
Pojęcie ekwiwalencji a przekład (Nida, Taber, Koller). Strukturalizm a kognitywizm w przekładoznawstwie (Krings, Hönig, Kußmaul, Tabakowska).
Przekład transferem języka, wiedzy czy kultury? Językowy obraz świata i specyfika kulturowa w przekładzie.
Relatywistyczna hipoteza Sapira / Whorfa a koncepcje przekładu jako transferu kulturowego.
Przekład literacki (Levý, Barańczak, Dedecius, Neubert).
Hermeneutyka (Frank, Paepcke, Stolze).
Koncepcja skoposu (Vermeer, Reiß).
Typologia tekstów a przekład (Harweg, Reiß, Koller, Nord).

Pragmatyczny wymiar przekładu (Hönig/Kußmaul, Newmark).  
Działanie translacyjne (Holz-Mänttari).

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne

### 3.4 Metody dydaktyczne

- Wykład,
- wykład problemowy,
- konwersatorium związane z tematem wykładu,
- prezentacje multimedialne.

## 4. METODY I KRYTERIA OCENY

### 4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, zaliczenie na ocenę	w.
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć, zaliczenie na ocenę	w.
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, zaliczenie na ocenę	w.
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć	w.

### 4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Zaliczenie w formie pisemnej, w formie tradycyjnej lub zdalnej, na ocenę, po zakończeniu cyklu wykładów (po 1. semestrze). Próg punktowy pozwalający na uzyskanie oceny pozytywnej określony jest na min. 60% punktów możliwych do uzyskania. Warunkiem dopuszczenia do zaliczenia pisemnego jest obecność na wykładach – dozwolone są dwie nieobecności, większa absencja skutkuje koniecznością zaliczenia materiału w formie pracy pisemnej na zajęciach lub przygotowania referatu na temat podany przez prowadzącego. Zaległości te student zobowiązany jest nadrobić na bieżąco, nie później niż przed końcem cyklu zajęć.

## 5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z planu studiów	10
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach, egzaminie)	2

Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	18
SUMA GODZIN	30
<b>SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS</b>	<b>1</b>

\* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

## 6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU

wymiar godzinowy	brak
zasady i formy odbywania praktyk	brak

## 7. LITERATURA

### Literatura podstawowa:

Albrecht, Jörn (1973): *Linguistik und Übersetzung*. Tübingen: Niemeyer.  
Dąbska-Prokop, Urszula (2000): *Mała encyklopedia przekładoznawstwa*. Częstochowa: Wydawnictwo WSJO.  
Heydel, Magda / Bukowski, Piotr (2009): *Współczesne teorie przekładu*. Kraków: Wydawnictwo Znak.  
Kautz, Ulrich (2000): *Handbuch Didaktik des Übersetzens und Dolmetschens*. München: Goethe-Institut, Iudicium.  
Koller, Werner (1990): *Einführung in die Translationswissenschaft*. Heidelberg: Groos.  
Krysztosiak, Maria (1999): *Przekład literacki a translatologia*. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.  
Lipiński, Krzysztof (2000): *Vademecum tłumacza*. Kraków: Idea.  
Pisarkowa, Krystyna (1998): *Pragmatyka przekładu. Przypadki poetyckie*. Kraków: Wydawnictwo IJP PAN.  
Stolze, Radegundis (1994): *Übersetzungstheorien. Eine Einführung*. Tübingen.

### Literatura uzupełniająca:

Hönig, Hans G. (1995): *Konstruktives Übersetzen*. Tübingen: Stauffenburg.  
Hönig, Hans. G. / Kußmaul, Paul (1982): *Strategie der Übersetzung*. Ein Lehr- und Arbeitsbuch. Tübingen: Narr.  
Kußmaul, Paul (2000): *Kreatives Übersetzen*. Tübingen: Stauffenburg.  
Nord, Christiane (2002): *Fertigkeit Übersetzen*. Alicante: ECU.  
Reiß, Katharina (1971): *Möglichkeiten und Grenzen der Übersetzungskritik*. München: Max Hueber.

Najnowsze publikacje o charakterze naukowym oraz materiały z prasy bieżącej i zasobów internetowych, zgodne z treściami merytorycznymi przedmiotu.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej